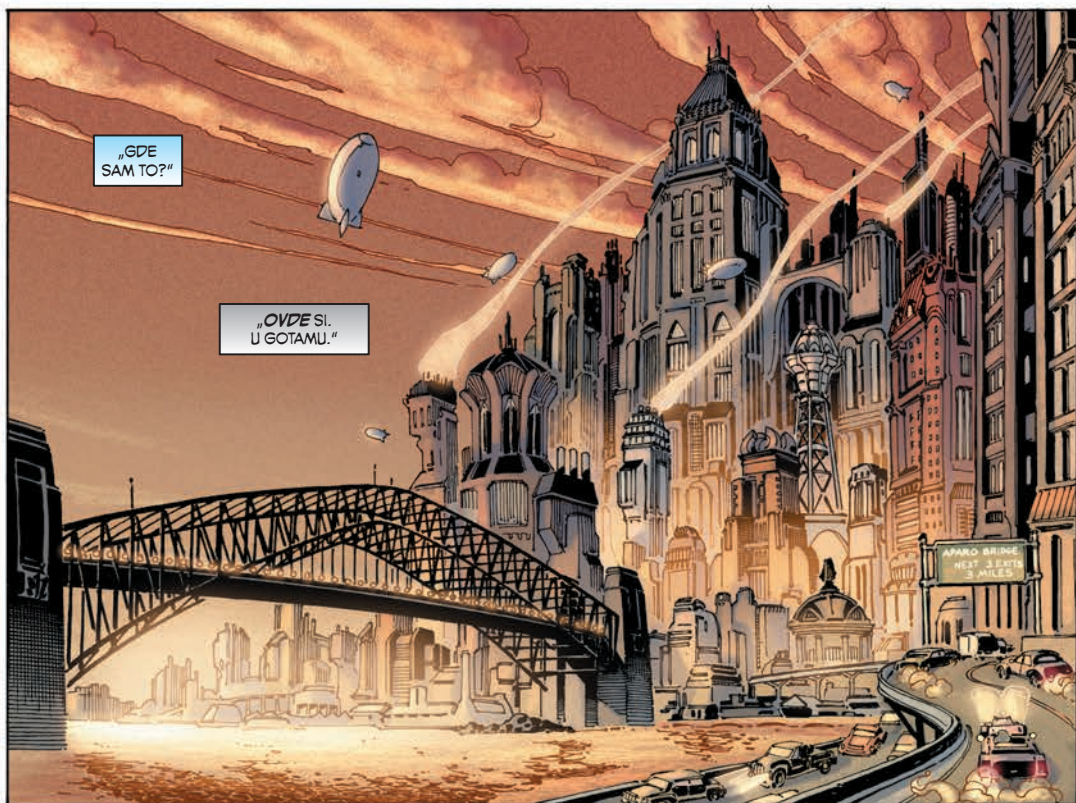

ŠTA LI SE ZBILO SA
MRAČNIM VITEZOM? #1

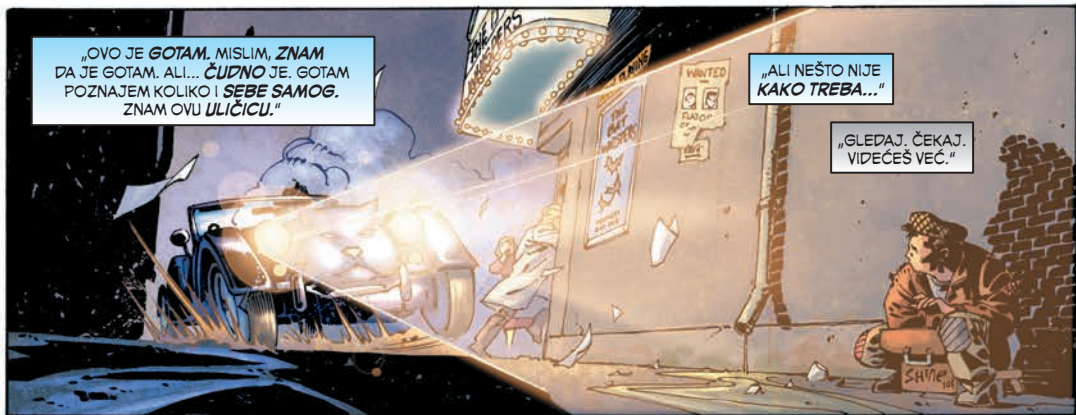
„GDE SAM TO?“

„OVDE SI. U GOTAMU.“

„DA LI SANJAM?“

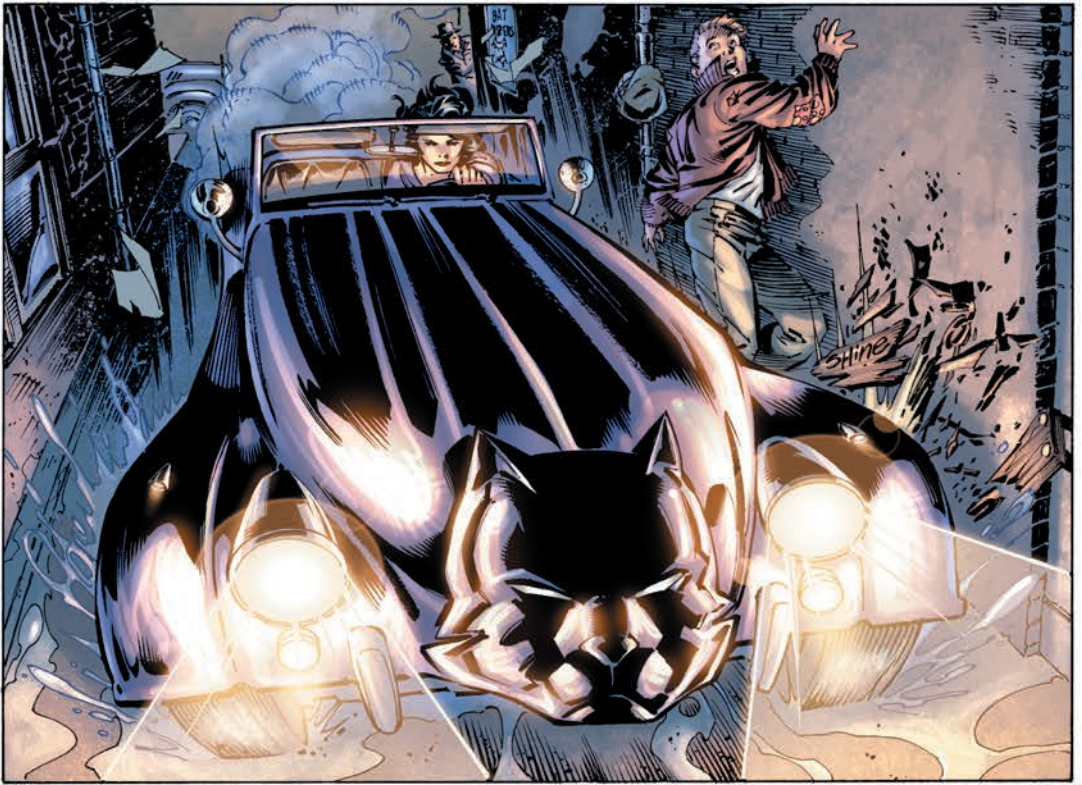
„NE. NE SANJAŠ.“

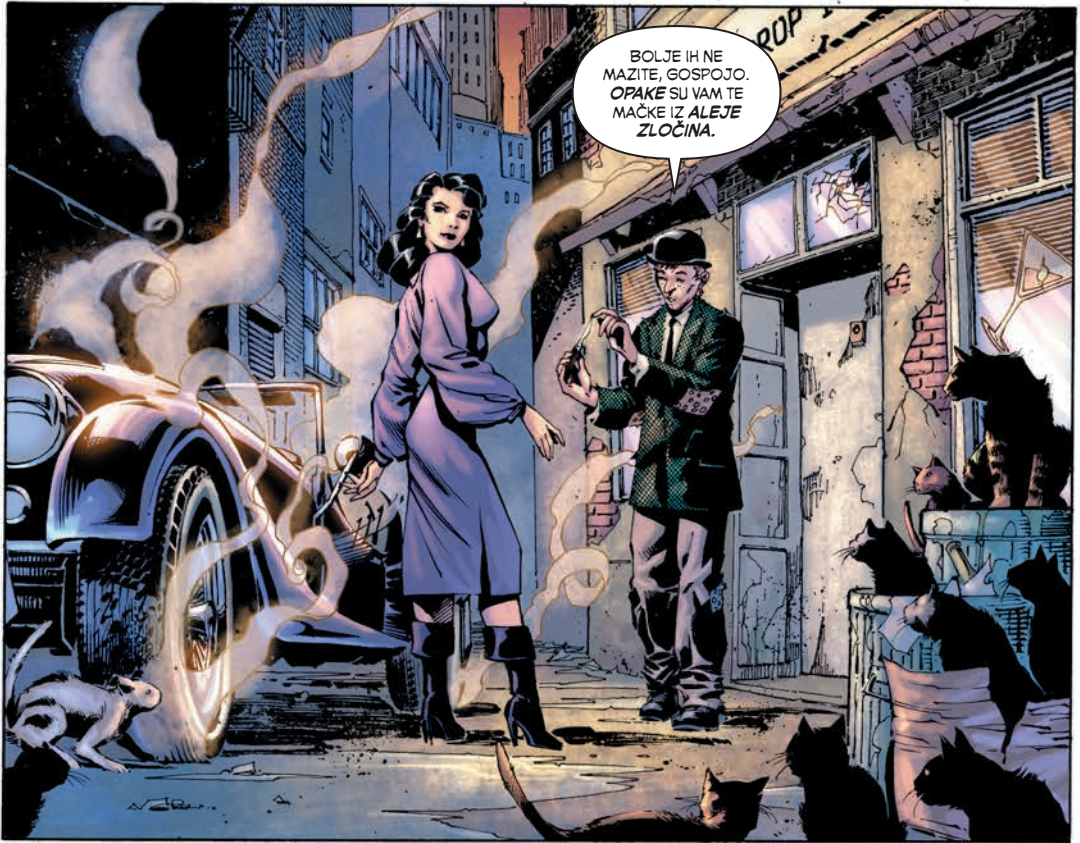

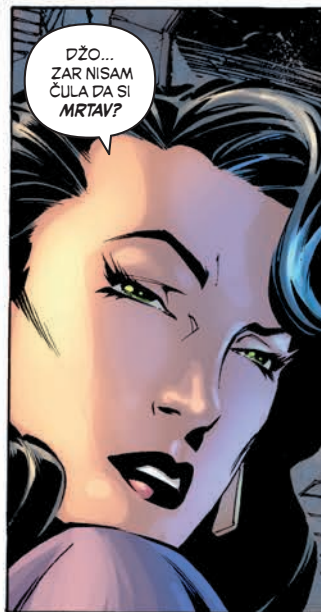
„OVO JE GOTAM. MISLIM, ZNAM DA JE GOTAM. ALI... ČUĐNO JE. GOTAM POZNAJEM KOLIKO I SEBE SAMOG. ZNAM OVU ULIČICU.“

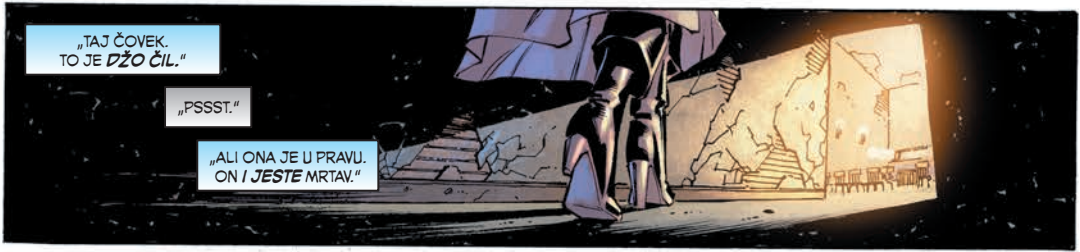
„ALI NEŠTO NIJE KAKO TREBA...“

„GLEDAJ. ČEKAJ. VIDEĆEŠ VEĆ.“

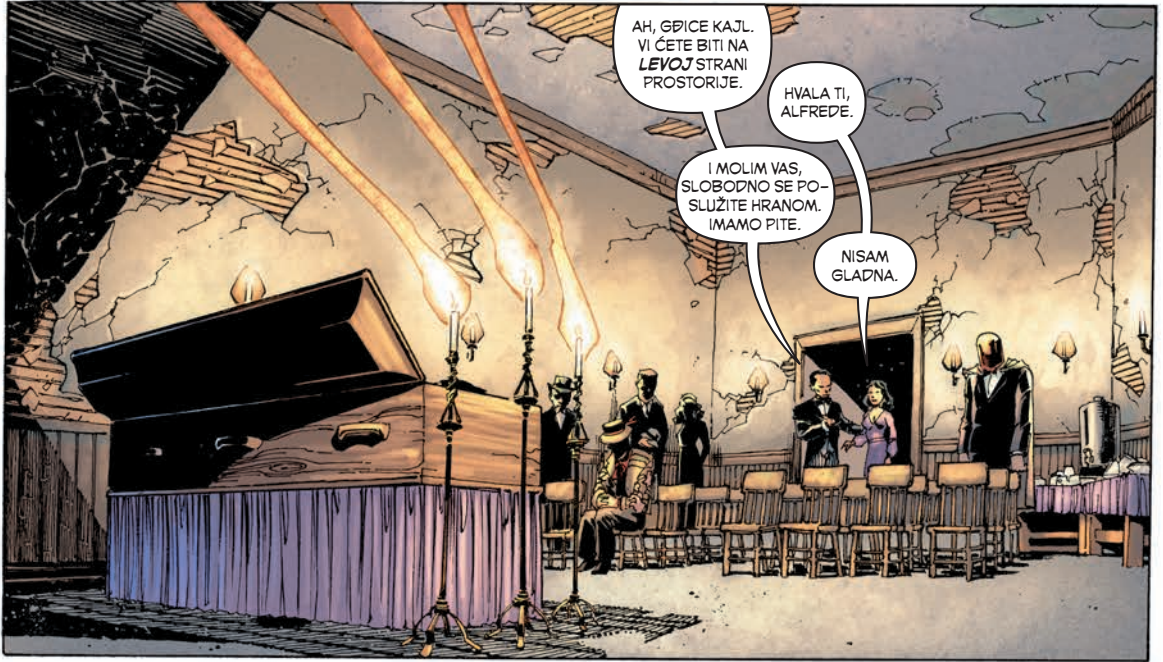

„TAJ ČOVEK.
TO JE DŽO ČIL.“

„PSSST.“

„ALI ONA JE U PRAVU.
ON I JESTE MRTAV.“

AH, GĐICE KAJL.
VI ĆETE BITI NA
LEVOJ STRANI
PROSTORIJE.

HVALA TI,
ALFREDE.

I MOLIM VAS,
SLOBODNO SE PO-
SLUŽITE HRANOM.
IMAMO PITE.

NISAM
GLADNA.

HOĆETE LI
DA SE...

... LVERIM DA
JE ZAISTA
MRTAV?

NISAM TO
NAMERAVAO
DA KAŽEM,
GĐICE.

PLAKALA BIH, ALFREDE.
RAZMAZALA ŠMINKU.
OBRUKALA SE.

ODLUK JE IMAO VI-
SOKO MIŠLJENJE O VAMA,
GĐICE. JEDNOM PRILIKOM
MI JE REKAO: „EH, DA JE
SVE BILO DRUGAČIJE...“

PA, SAD
JE SVAKAKO
DRUGAČIJE.

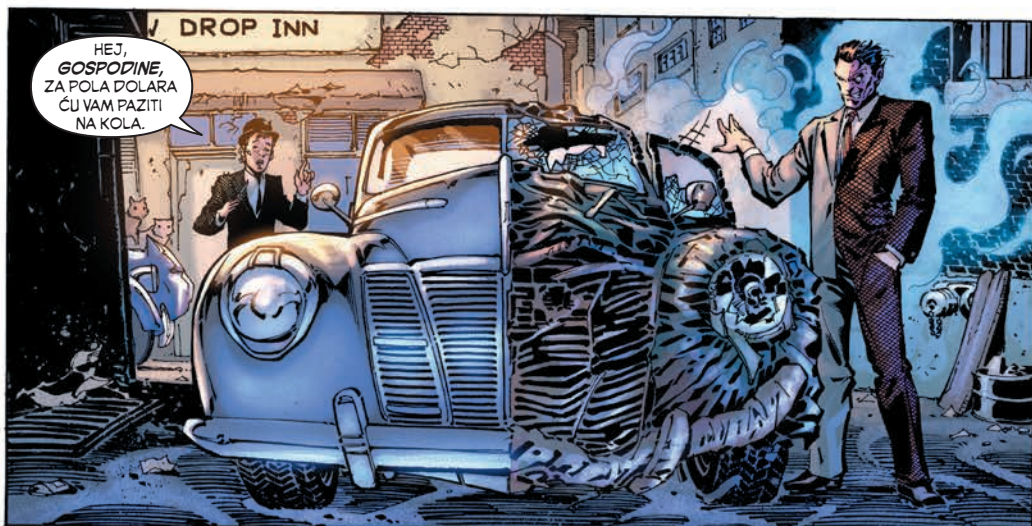
A dramatic comic book illustration of Batman lying in a wooden casket. The casket is open, and the interior is lined with white fabric. Three lit candles in ornate holders are positioned around the casket, casting a warm, yellow light. Batman is wearing his iconic black and grey suit, including the cowl and utility belt. He is lying on his back, looking towards the viewer with a slight smile. The casket is placed on a wooden platform, and the background is a plain, light-colored wall.

„ALI TO SAM...“

„... TO SAM JA.“

Šta li se zbilo sa
MRAČNIM VITEZOM?

HEJ,
GOSPODINE,
ZA POLA DOLARA
ČU VAM PAZITI
NA KOLA.

MOŽDA BI I
TREBALO. ZNAŠ
KAKO, HAJDE DA
PITAMO NOV-
ČIĆ.

ČISTA STRANA,
PAZIĆEŠ NA MO-
JU KANTU, A JA TI
DAM DOLAR.

UNAKAŽENA
STRANA... UPUCAM
TE I OSTAVIM TVO-
JE TELO U KRNTIJI
KAO UPOZORENJE
OSTALIMA DA MI NE
DIRAJU KOLA.

NA
TI DOLAR.
ČUVAJ MI
KOLA.

VALJDA... VALJDA SAM
ODUVEK I ZNAO DA ĆE
SE OVAKO ZAVRŠITI.
DA GA NEĆEMO
IMATI ZAUVEK.

DA ĆE
JEDNOG DANA
NEKO REĆI: „HEJ,
DŽIME. ŠTA LI SE
ZBILLO SA MRAČNIM
VITEZOM?“

A JA BIH
MU REKAO:
„BAŠ ONO ŠTO
BI I OČEKIVAO.
MRTAV JE.“

SAMO
NISAM MISLIO
DA ĆE TO BITI
DANAS.

TATA,
NE MO-
ŽEŠ SEBE
DA...

MOGU,
BARBARA.

KOMESARE...
GPICE GORDON.
VAS SMO STAVILI U
PRVI RED, S DESNE
STRANE.

NE MOGU DA VERUJEM. HEJ... ŠTA JE TO CRNO-SIVO I MRTVO?

OVO NIJE TREBALO OVAKO DA SE DOGODI.

MOLIM?

NE OVAKO! TO SVI ZNAJU. STAVIŠ LI GA U SMRTONOSNU KLOPKU, ON IZVAĐI NEKO ČUPO IZ POJASA, PA SE IZVUČE. I ONDA NASTAVAK IDUĆE NEDELJE, U ISTO BET-VREME, NA ISTOM BET-KANALU.

POJMA NEMAM O ČEMU GOVORITE. JESMO LI SE UPOZNALI?

JA SAM BRZI EDI NIGMA, ZAGONETNI. A VI STE...

IME MI JE KAJL. SELINA KAJL.

VI? ČUJTE, JA POZNAJEM JEDNU SELINU KAJL. ILI ŽENU-MAČKU. MRRRNJAU!

BOJIM SE DA JA VAS NE POZNAJEM.

„OVO JE SVE NAOPAKO.“

„NE, NIJE SVE NAOPAKO.“

„... KO SI TI?“

HEJ, KLINAC. PRIČUVAŠ MI KOLA?

JA... OVAJ... PA... OVAJ...

O, POBOGU! OVO JE OPASAN KRAJ, A TO SU LEPA KOLA, TREBA MI NEKO DA IH DRŽI NA OKU.

ZAR JE TO TO-LIKO TEŠKO SHVATTI?

ALI TI SI DŽOKER.

OČITO.

UBIĆEŠ ME.

ZAŠTO BIH TE UBIO? ŽELIM DA MI NEKO PRIČUVA KOLA. DVADESET DOLARA.

JA... NEKA, HVALA.

DVADESET. DOLARA.

ALI IMA DA ME UBIJEŠ.

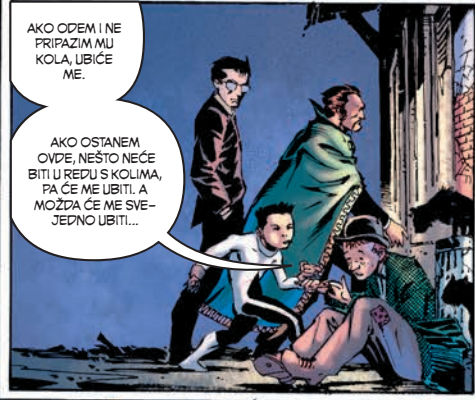
MALI... JA SAM DŽOKER. JA NE UBIJAM LJUDE TEK TAKO, NASUMICE.

UBIJAM IH KAD JE TO SMEŠNO.

ŠTA BI UOPŠTE BILO SMEŠNO KAD BIH **TEBE** UBIO?

AKO ODEM I NE
PRIPAZIM MU
KOLA, UBIĆE
ME.

AKO OSTANEM
OVDE, NEŠTO NEĆE
BITI U REPU S KOLIMA,
PA ĆE ME UBITI. A
MOŽDA ĆE ME SVE-
JEDNO UBITI...

„OVO JESTE
ALEJA ZLOČINA.“

„JESTE.
TAKO JE.“

„ALI NE IZGLEDA OVAKO VEĆ
ŠEZDESET GODINA. MOŽDA I VIŠE.
OVO JE *SULUDO*...“

„ZAŠTO SMO
OVDE?“

„ZAŠTO?! BRUSE, TI
JE NISI NI NAPUSTIO.“

... MORAŠ BITI
MALO LUD. I VIŠE NEG'
MALO. A IMAŠ *CEO GRAD*
KOJI PRIVLAČI LUDAJE KŌ
KONTEJNER PACOVE.

E, TO TI JE
GOTAM.

A ONDA JEDNOG
DANA DOĐE NEKO KO VIDI
SMISAO U TOM LUDILU.
KO GA KAPIRA. KO BI
DA GA *POPRAVI*.

ZNAČI,
KAŽEŠ DA TAJ
ČOVEK *JESTE*
GRAD?

JOK,
MONTIJA.
KAŽEM DA JE
BIO GRAD.

NE
MOGU DA
POVERUJEM
DA JE *MRTAV*,
PUSLICE.

E, A JA NE MOGU DA PO-
VERUJEM KAKO NIJE UMRO
PRVI PUT KAD SE OBUKAO
KŌ DŽINOVSKI ŠIŠMIŠ I
SKOČIO S KROVA.

BAŠ SI
LJUBAZAN,
DRAGI MOJ
DŽERVIŠE.

OSVALDE?
SEDI TU. PO-
KRAJ MENE.
KAO NEKAD.

KIRK
LENGSTROM.
GDE JA DA
SEDNEM?

S *BILO KOJE* STRANE,
DOKTORE LENGSTROME.
GDE GOD POŽELITE.

TI SI ALFRED,
ZAR NE? VEJNOV
BATLER. HOĆE LI
I *BRUS* DOĆI?

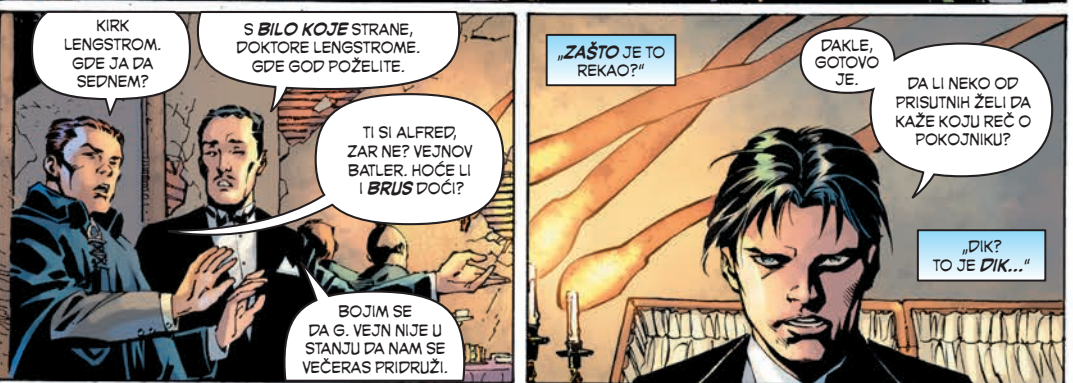
BOJIM SE
DA G. VEJN NIJE U
STANJU DA NAM SE
VEČERAS PRIDRUŽI.

„ZAŠTO JE TO
REKAO?“

DAKLE,
GOTOVO
JE.

DA LI NEKO OD
PRISUTNIH ŽELI DA
KAŽE KOJU REČ O
POKOJNIKU?

„DIK?
TO JE *DIK*...“

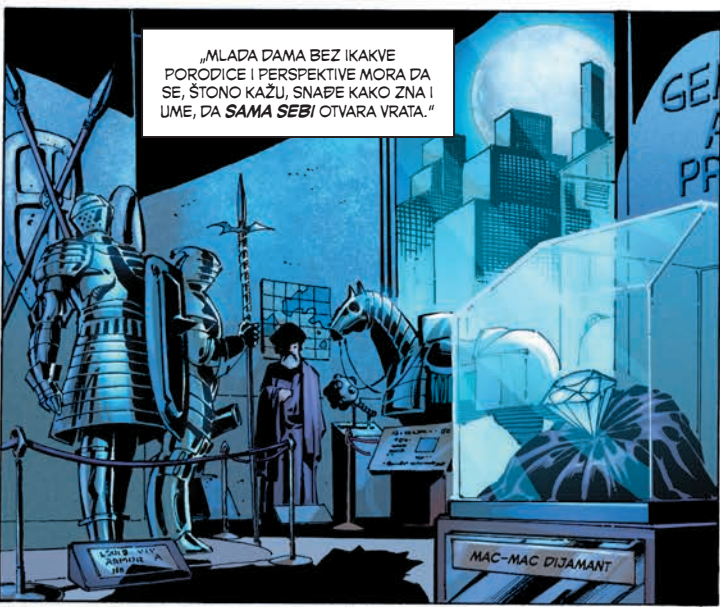

PRIČA ŽENE-MAČKE

„UPOZNALI SMO SE
NEĐUGO POŠTO SAM
POČELA DA SE BAVIM...
KARIJEROM KOJU SAM
ODABRALA.“

„MLADA DAMA BEZ IKAKVE
PORODICE I PERSPEKTIVE MORA DA
SE, ŠTONO KAŽU, SNAĐE KAKO ZNA I
UME, DA **SAMA SEBI** OTVARA VRATA.“

ŠTA?!

NAŽALOST,
PRESEKAO
SAM TI KO-
NOPAC.